

KỶ NIỆM MỘT ĐÊM CHèo KAYAK

Trời Cali gần vào mùa Thu, tuy đã xé chiều nhưng còn có nắng, gió hiu hiu thổi nên trời cũng mát, vậy mà tôi chảy mồ hôi vì hì hục cho chiếc tàu kayak lên mũi xe van một mình. Phải chỉ có bà xã phụ thì tôi đâu phải bị mệt như thế này, chắc có lẽ tại tính tôi hay chiều, hay nói đúng hơn là thương bà xã cho nên đành hy sinh làm một mình, chứ nếu than thở thì còn ý nghĩa gì cái tính rộng lượng của mình chứ. Vuốt trán lau mồ hôi,

tôi ngược lên lầu nghĩ thầm: không biết cô nàng làm gì này giờ mà sửa soạn cũng chưa xong nữa, chẳng khác gì hồi lúc hai đứa mới quen nhau, mỗi lần hẹn hò là tôi

phải chờ thêm cho cô nàng sửa soạn sắc đẹp, tôi thường nói:

- " Em nhìn đẹp rồi không cần phải làm gì thêm nữa ", nàng mỉm cười trả lời:

- " Em vẫn biết thế nhưng muốn cho anh nở mặt với người ta đó mà, với lại em muốn có anh bên cạnh để thời gian chúng mình bên nhau lâu thêm một tí nữa. "

Trời ơi, tôi nghĩ thầm, sao cô nàng chảnh như thế, tôi nói:

- " Bây giờ anh mới nhận thấy người ta nói - Thời giờ là vàng bạc - rất là đúng, gần bên em là anh biết anh sẽ ở bên cạnh và yêu em dài lâu rồi. " Nàng mỉm cười rồi nguýt mắt nhìn tôi.

Chúa ơi, không ngờ lời nói hôm nào mà bây giờ hai mươi một năm thấm thoát đã trôi qua, đúng là tôi sẽ yêu em dài lâu, tôi sẽ yêu em đậm sâu, tôi sẽ chiều nàng bao lâu. Tiếng điện thoại di động chợt kêu lên làm tôi giật mình trở về với hiện tại, đầu giây bên kia là anh Trang:

- " Hello anh Hiền, hai người đang ở đâu rồi ? Sắp tới chưa ? " Tôi trả lời:

- " Đang chuẩn bị lên đường đây, mà anh có nhớ mang theo bình nước nóng không vậy? Ra ngoài đó ngắm trăng ăn bánh trung thu mà không có trà nóng là một điều thiếu sót đó nha. " Anh Trang cười trả lời:

- " Anh đừng có lo, không những một bình mà hai bình lận. Tha hồ cho mấy anh chị uống thoải mái, chỉ sợ là uống nhiều quá phải mặc tã chứ ra khơi rồi mà chèo về lại bờ chắc chắn là không kịp đâu. "

Tôi cười trả lời:

- " Nếu mà kẹt quá thì nhảy xuống nước chứ sợ gì, chỉ sợ là nước biển lạnh quá rồi gặp gió bị cảm, mắc công về phải phiền bà xã cạo gió cho thì bầm tím cả người. Chút xíu nữa gặp anh chị nhé. "

Nhóm kayak của chúng tôi là vậy đó, ai cũng thân thiện và quý mến nhau, thật là thân thương. Cũng giống như ngôi nhà thờ bé nhỏ Saint Nicholas với cộng đoàn Việt Nam chúng tôi, hầu như ai cũng biết mặt nhau. Một phần vì sự hăng say của Cha Danh quân

nhệm, một phần với lòng nhiệt thành của giáo dân và các hội đoàn nên ai cũng cảm thấy gần gũi và thân mật. Cách đây hơn 2 năm, anh Nghiêm và anh Châu chắc có lẽ chèo kayak một mình, cảm thấy cô đơn nên đã rủ chúng tôi vào nhóm đến bây giờ là được hơn 10 gia đình tham gia. Anh Châu có tâm hồn “thơ sĩ” mời nhóm tối hôm nay ra biển đi kayak ngắm chị Hằng và nhìn chú Cuội, ai cũng nhiệt thành đồng ý mà chị Đào vợ anh Châu còn mang thêm món cháo seafood thật nóng hổi. Anh Đan vui vẻ góp ý:

- " Phải chi ngày nào cũng có mấy món tuyệt cú mèo như thế này bảo mình chèo mấy vòng cũng chịu nữa. " Chị Tuyết biết ý liền nói:

- " Nếu anh Đan chèo kayak qua Hawaii rồi trở về, Tuyết sẽ nói với ông xã Vũ hy sinh nấu cho anh ăn suốt một năm món gà hấp xiu xiu và cua rang muối không thua kém gì của chị Hương anh đâu, chịu không nào ??? " Chị Trang cười nói thêm:

- " Thôi tội nghiệp cho anh Đan, đi qua Hawaii thì xa quá ở nhà ai sẽ coi thẳng tí Hoà, cho anh đi Catalina island là đủ rồi. "

Cả nhóm ôm bụng cười, chị Hiếu vợ anh Thụy giơ tay chỉ vào bụng rồi nói:

- " Mình nhịn đói từ sáng tới giờ, cho ăn chưa nào. " Anh Bảo chồng chị Tâm tiếp theo:

- " Tưởng chị diet để giữ eo chứ, ai ngờ chị cũng có tinh thần ăn uống, “tử tốn” nhe chị Hiếu. " Anh Hiền chồng chị Dung phụ họa:

- " Yeah, chị Hiếu xưa nay vốn rất là tử tốn, chị ấy ăn rất là từ từ và...tốn kém. "

Cả nhóm lại ồ lên cười. Nga bà xã của mình lên tiếng:

- " Ở đây không có Cha Danh, bây giờ xin mời bác Nghiêm đọc kinh trước khi các em dùng cơm ạ. "

Chị Hiền vợ anh Nghiêm góp lời:

- " Anh đọc kinh ngắn ngắn thôi nhá, đọc như ở nhà thì đồ ăn nguội hết chơn. "

Bà con lại có dịp cười ồ lên nữa, thật là nhộn nhịp và vui ghê. Mặt trời từ từ chìm sâu xuống dưới mặt nước để lại một bầu trời từ màu hồng sang tím ngắt. Chúng tôi từng cặp một chèo kayak ra khơi, mọi người chuyện trò thì thâm với nhau. Tôi quay qua nói với mọi người:

- " Thật là có lý, chèo thuyền được ăn bánh trung thu, được uống trà nóng, được ngắm chị Hằng mà nhất là có người tình bên cạnh nữa thì quá tuyệt vời còn gì bằng. Năm tới chắc chắn là tổ chức nữa nha anh Châu và anh Nghiêm. " Bà xã nhà mình còn phụ họa thêm:

- " Trăng tròn đẹp quá, anh Châu thả thơ cho tụi này nghe đi. " Anh Châu cười trả lời:

- " Bây giờ vừa chèo vừa đông người khó làm thơ lắm, mình chỉ làm được trong lúc vắng vẻ thôi. " Anh Trang chọc lại:

- " Có người đẹp bên cạnh ảnh rồi sao anh thả thơ được, bây giờ ảnh chỉ thơ thần thôi. " Chị Cậy bắt đầu lên tiếng:

- " Vậy anh Vũ kỳ sau nhớ mang theo cây đàn guitar để cho mấy em hát nha. " Anh Vũ trả lời:

- " Ok, vậy kỳ sau sẽ mang, còn bây giờ không có đàn chẳng lẽ hát không được sao ? " Chị Anh vợ anh Tùng đưa ý:

- " Nhân dịp tết trung thu vậy tụi mình hát bài “Trung Thu” trước đi nha. " Cả nhóm đồng ý vừa chèo vừa hát:

- " ...Tết trung thu rước đèn đi chơi, em rước đèn đi khắp phố phường..... "

Tôi quay sang bà xã cười rồi hát nhỏ nhỏ vừa đủ cho cô nàng nghe:

- " Tết trung thu má đòi đi tu, ba ở nhà ba khóc lu bù " Nga cười vẩy nước lên người tôi:

- " Nhớ nha, mai một em đi tu thiệt cho anh ở nhà khóc thoải mái. "

Hai chúng tôi nhìn nhau tủm tỉm cười hòa theo tiếng ca vui nhộn của các anh chị. Mặt trăng tròn sáng rải ánh vàng lên trên mặt nước lung linh thật thơ mộng. Đêm nay không có sóng lớn, mặt nước phẳng lặng gợn đong đưa nhẹ nhàng như không muốn di động, thật là an bình. Tôi ngừng mặt nhìn lên trăng thì thầm:

- " Chúa ơi, xin Chúa cho đời sống chúng con đừng có sóng gió bão bùng, hãy cho đời sống vợ chồng chúng con luôn luôn được an bình như mặt nước hôm nay, hãy cho chúng con thêm những giờ êm đềm hạnh phúc như lúc này Chúa nhé. "

Hiênga